Öppet brev till våra politiker

Miljöpröva fisket

Visst kan vi få ett hållbart fiske, det handlar bara om att göra om och göra rätt... med andra ord, ni behöver ta rätt beslut.

Om fisket miljöprövas kommer ni politiker att få bättre kunskap och därmed ett bättre beslutsunderlag, allt för att fatta ett så bra beslut som möjligt för både fiskenäringen och för bevarandet av de berörda arterna. Tar ni inte detta beslut, så är det en stor risk att kommande generationer inte kommer att få uppleva ett levande hav och därmed ej heller få konsumera fisk från våra egna vatten.

I varje miljöprövning ska det även göras en alternativutredning. Fiske som verksamhet är inte enbart skyddsvärt som sakkunniga och beslutsfattare ibland tycks tro. Fiske som sker på ett ohållbart sätt påverkar bestånd och uppväxtplatser långt mer än många verksamheter som blir föremål för miljöprövning.

En miljöprövning av fisket skulle innebära att allt inom branschen behandlas: ekonomi, miljö, sociala aspekter, levande hamnar, turism, rättigheter och skyldigheter vid fiske samt inte minst bevarandet av arterna.

Vi vet alla att all landbaserad industriverksamhet miljöprövas, varför ska då inte den vattenbaserade prövas? Förklaring?

Inför det kommande mötet i december har EU-kommissionen föreslagit ett ålfiskeförbud i alla EU:s hav och ICES område. Detta förbud är givetvis både behövligt och välkommet, inte minst för bevarandet av arten i sig. Men någon måste ha haft lite otur i sina tankar som ledde till detta beslut. Medelhavet som har så stor vikt för det framtida beståndet är undantagen i detta beslut. Beslutet gäller endast ål som är större än 12 cm, vilket innebär att **Sydeuropa med sitt enorma uttag av ålyngel är helt undantagen.**

Priset på ålyngel är högt och på den illegala marknaden är priset på ålyngel mångdubbelt så dyrt.

Det skall också sägas att Sverige som enda EU-land var positiv till ett ålfiskeförbud.

Vidare så är det endast vid 500 av Sveriges totalt 2 100 vattenkraftverk som det finns någon form av fiskväg. Det är heller inte många av dessa kraftverk som har tänkt på att fiskens väg är dubbelriktad, den skall ju faktiskt ta sig tillbaka till havet igen och då möts den av kraftverkets turbiner som en enda utväg. **Turbinerna lämnar inget annat än död och sargade kroppar efter sig.**

Även miljögifter skadar och här behövs det skyndsam och adekvat utbyggnad av reningen innan utsläpp till vatten. Det behövs också en rejäl satsning på ny och innovativ reningsteknik.

Både torsken och ålen har under många år varit utrotningshotad. Kustfiskarna försvinner i allt större takt och hamnarna tillika kustsamhällena står allt mer öde under vinterhalvåret.

Ska vi verkligen bara se på och låta detta ske utan att ta vårt ansvar? Ska vi tillåta att en mångårig tradition av fiske försvinner? Ska vi tillåta att bestånden helt försvinner utan möjlighet till återhämtning?

Det finns också bra exempel på beslut som vi tagit som kan leda till positiva saker för oss alla. I Öresund finns torsk i alla storlekar och anledningen till detta är utan tvekan det beslut man tog 1932 om trålförbud. Vi kan dock inte riktigt luta oss tillbaka här heller, fisketrycket i Öresund är högt, kanske så högt att ett framtida bestånd är hotad.

Alla vet att det enda hållbara fisket är det kustnära med sina mindre båtar och hållbara uttag. Idag är allt det småskaliga fisket hotat och många hamnar har idag ingen kustfiskare kvar. Om inget görs kommer vi att slå ut ett kulturarv som har sin början under medeltiden och inte minst kommer vi få uppdatera skolböckerna genom att ytterligare stryka några arter från listan av vattenlevande djur.

Kjell Andersson

SCSC, Swedish Coast And Sea Center
070-491 24 84
kjell@nicaraguita.se , kjell@coastandseacenter.se
www.coastandseacenter.se
https://www.facebook.com/SwedishCoastandSeaCenter/